

kunde antages at blive noget hæbet — at den egentlige pædagogiske Uddannelse af Skolelærerne vilde blive daarlige, og at tillige de kongelige Skolelærerseminarier lettelig vilde blive udsatte for helt at miste deres Elever. Der er jo ingen Tvivl om, at skulde man gaa den Vej, som Examenkommissionen foreskriver, saa kom man til at indskrænke de kongelige Seminariers Undervisning til et toaarigt Kursus, og det kunde da vel være, at man kunde risikere en saadan Konkurrence fra private Examenanstalter, at det kunde være vanskeligt nok at faae Elever paa de kongelige Seminarier. Ved Siden deraf maa man ikke glemme, at just den Tilgang, man har været saa glad ved særlig gennem de kongelige Seminarier at faae fra Vandalmuens Børn, lettelig gennem saadanne Examenbestemmelser, som her vare foreslaaede, kunde blive mere eller mindre affaaen. Selv om nemlig ogsaa Realskoleundervisningen er i saa glædelig Fremgang her i Landet, at der er flere og flere fremskredne Realskoler rundt om paa Landet, saa maa man dog endnu sige, at Realskolerne væsentligst ere og i lang Tid vilde vedblive at være knyttede til Byerne, saa at man let risikerer ved at gaa ind paa Examenkommissionens Forslag at faae en hel anden Klasse ind paa Skolelærerveien, end man hidtil har faaet, og det har man ikke antaget for heldigt. Efter nøie at have taget Alst under Overveielse, saavel Examenkommissionens Forslag som de forskjellige Seminariers Erklæringer, har Regjeringen besluttet sig til at foreslaa den høie Rigsdag at gaa den Vej, som er antydet i dette Forslag. Herved gaar man vel paa den ene Side ind paa Examenkommissionens Forslag: at gjøre den almindelige Forberedelsesexamen til Grundlaget for Skolelærereexamen — dog vel at mærke saaledes, at den almindelige Forberedelsesexamen ikke kommer til at danne et Led af selve Skolelærereexamen, men kun bliver Grundlag for denne ligesom for saa mange andre Examen, saa at Folk, der vilde være Skolelærere, først skulde have taget Forberedelsesexamen, men uden at kunne overføre Karaktererne fra denne til den egentlige Skolelærereexamen — men paa den anden Side udvider man de kongelige Seminarier, saa at der for Fremtiden bliver et fireaarigt Kursus i Stedet for som hidtil et treaarigt, og saaledes at forstaa, at de vedkommende Seminarieelever kunne, efter at de have gennemgaaet de to første Aars Kursus, tage en Oprøvningsexamen, der vil blive sat lig med den almindelige Forberedelsesexamen. Man antager ved en saadan Uvidelse af Seminarierne at opnaa paa den ene Side at give Seminari-

erne en noget større Almenuddannelse end hidtil, og paa den anden Side ikke at indskrænke, men snarere maaske noget udvide deres særlige Skolelærereuddannelse. Imidlertid er der naturligtvis een Ulempe ved denne Bestemmelse, og det er, at det for de unge Mennesker, der skulde gennemgaa Seminarierne, bliver dyrere, da det jo er dyrere at tage et fireaarigt end et treaarigt Kursus. For at oppeie dette er der for det Første foreslaaet, at Undervisningen paa Seminarierne skal være fri, og dernæst er der foreslaaet et noget større Tilskud til de unge Mennesker, der gaa paa Seminarierne, end der hidtil har været bevilget paa Finantsloven. Dette er fra Ministeriets Side et Forsøg paa at gaa i den Retning og ad den Vej, som Skolelærereexamenkommissionen har anbefalet. Hvis det af en eller anden Grund skulde vise sig ugjortigt at gaa den Vej, saa bliver Regjeringen naturligtvis nødsaget til at gaa den anden Vej, som fra Seminarierne er anbefalet, nemlig at ophæve § 10 i Anordningen af 1881. — Hermed skal jeg tillade mig at anbefale dette Forslag til det høie Things Belvilje.

Formanden: Exemplarer af det fremførte Forslag vilde nu blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Justitsministeren fremsætter:
 a. Forslag til Lov angaaende Stempeling af ædle Metaller. b. Forslag til Lov om Forhandling af Stenolie m. m. c. Forslag til Lov om Fælles- og Andelsmeierier m. m. d. Forslag til Lov om Hundeaagisten i Kjøbenhavn og Rjbstæderne samt om Straf og Erstatning for Skade, foraarsaget af Hunde.

Justitsministeren (Mellemann): Det første af disse Forslag, som jeg skal have den Ære at fremsætte for det høie Thing, er et Forslag til Lov om Stempeling af ædle Metaller. Den nu gjældende Lov herom er meget ufuldkommen, den er mindre tydelig, og derhos forskjellig for Kjøbenhavn og det øvrige Land. Der trænges derfor — det har været anerkjendt længe — til Forandring paa dette Omraade. Der har været nedsat en Kommission, som har afgivet en Betænkning til Justitsministeriet, hvilken Betænkning er Grundlag for dette Lovforslag. Det gaar, som de Herrer vilde se, navnlig ud paa at